

Ενδεικτική επίλυση

Από τη συζήτηση στο φαρμακείο με τον συγκεκριμένο ασθενή-πελάτη της περίπτωσης αυτής, προκύπτει πως δεν είναι σίγουρος ότι ο γιατρός του είπε την αλήθεια για την ασθένειά του.

Ο ασθενής ρωτάει στο φαρμακείο για να μάθει εάν είναι «βαρύ» ή «ελαφρύ» το φάρμακό του και περιμένει από την απάντηση που θα πάρει να κρίνει εάν η ασθένειά του είναι «βαριά» ή «ελαφριά», και επομένως εάν θα χρειαστεί μια δεύτερη γνώμη ή όχι.

Σύμφωνα με το πρωτόκολλο επικοινωνίας στο φαρμακείο για την εξυπηρέτηση του ασθενή στην περίπτωση αυτή προτείνεται:

- Επεξηγείται στον ασθενή ότι δεν υπάρχουν βαριά και ελαφριά φάρμακα, αλλά βαριές και ελαφριές ασθένειες. Μπορεί να δοθεί ένα παράδειγμα όπως π.χ. ότι στο έμφραγμα που θεωρείται «βαριά νόσος» χρησιμοποιούμε την «ελαφριά ασπιρίνη», ενώ στο έκζεμα που είναι «ελαφριά νόσος» χρησιμοποιούμε τη «βαριά κορτιζόνη».
- Ζητείται από τον ασθενή να συμμορφωθεί με την αγωγή του γιατρού, και αν η ασθένεια δεν υποχωρεί να επικοινωνήσει με τον γιατρό του.